

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Σαράντα Έξι

Η Ανάπαυση και η Αναζωογόνηση

Jeff Pippenger

2024-01-10

Τίνα θέλει διδάξει γνώσιν; και τίνα θέλει κάμει να εννοήσει διδασκαλίαν; εκείνους που απεγαλακτίσθησαν από του γάλακτος, και απεσπάσθησαν από των μαστών. Διότι εντολή πρέπει να είναι επί εντολήν, εντολή επί εντολήν· γραμμή επί γραμμήν, γραμμή επί γραμμήν· εδώ ολίγον, εκεί ολίγον· διότι με τραυλίζοντα χείλη και με άλλην γλώσσαν θέλει λαλήσει προς τον λαόν τούτον· προς τους οποίους είπεν, Αύτη είναι η ανάπαυσις, με την οποίαν δύνασθε να αναπαύσητε τον κεκοπιασμένον· και αύτη είναι η αναψυχή· πλην δεν ηθέλησαν να ακούσουν. Αλλά ο λόγος του Κυρίου ήτο προς αυτούς εντολή επί εντολήν, εντολή επί εντολήν· γραμμή επί γραμμήν, γραμμή επί γραμμήν· εδώ ολίγον, εκεί ολίγον· διά να υπάγουν, και να πέσουν προς τα οπίσω, και να συντριφθούν, και να παγιδευθούν, και να συλληφθούν. Διά τούτο ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, άνδρες χλευασταί, οι εξουσιάζοντες τον λαόν τούτον, τον εν Ιερουσαλήμ. Επειδή είπατε, Συνθήκην εκάμαμεν με τον θάνατον, και με τον άδην έχομεν συμφωνίαν· όταν η υπερχειλίζουσα μάστιξ διέλθη, δεν θέλει έλθει εφ' ημάς· διότι εθέσαμεν το ψεύδος καταφύγιόν μας, και υπό το ψεύδος εκρύβημεν· διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός, Ιδού, εγώ θέτω εν Σιών λίθον διά θεμέλιον, λίθον δοκιμασμένον, ακρογωνιαίον πολύτιμον, θεμέλιον ασφαλές· ο πιστεύων δεν θέλει σπεύσει. Και θέλω θέσει την κρίσιν εις τον κανόνα, και την δικαιοσύνην εις το νήμα της στάθμης· και η χάλαζα θέλει σαρώσει το καταφύγιον του ψεύδους, και τα ύδατα θέλουσι κατακλύσει το κρησφύγετον. Και η συνθήκη σας με τον θάνατον θέλει ακυρωθή, και η συμφωνία σας με τον άδην δεν θέλει σταθή· όταν η υπερχειλίζουσα μάστιξ διέλθη, τότε θέλετε καταπατηθή υπ' αυτής. Ησαΐας 28:9–18.

Το 1863, οι χλευαστές άνδρες που εξουσίαζαν την Ιερουσαλήμ άρχισαν ένα προοδευτικό έργο συγκαλύψεως των κοσμημάτων του Μίλλερ και αντικαταστάσεώς τους με κίβδηλα νομίσματα και κοσμήματα. Πράττοντας τούτο, «έκαμαν συνθήκη με τον θάνατον», «έκαμαν το ψεύδος» «καταφυγήν» αυτών και «εκρύβησαν» «υπό την ψευδολογίαν». Πλην όμως, επρόκειτο να δοκιμασθούν με το μήνυμα των εσχάτων ημερών περί της «αναπαύσεως» και της «αναψυχής», περί των οποίων ο Πέτρος ομιλεί εις το βιβλίον των Πράξεων.

Αλλά όσα ο Θεός προανήγγειλε διά του στόματος όλων των προφητών αυτού, ότι ο Χριστός έμελλε να πάθει, τα εξεπλήρωσε ούτως. Μετανοήσατε λοιπόν και επιστρέψατε, για να εξαλειφθούν οι αμαρτίες σας, ώστε να έλθουν καιροί αναψυχής από την παρουσία του Κυρίου· και να αποστείλει τον Ιησού Χριστό, ο οποίος προηγουμένως κηρύχθηκε σε σας· τον οποίον πρέπει να δεχθεί ο ουρανός μέχρι των καιρών της αποκαταστάσεως των πάντων, περί των οποίων ελάλησε ο Θεός διά του στόματος όλων των αγίων προφητών αυτού από καταβολής κόσμου. Διότι ο Μωυσής πράγματι είπε προς τους πατέρες: Προφήτην εκ των αδελφών σας, ως εμέ, θα αναστήσει σε σας Κύριος ο Θεός σας· αυτόν θα ακούετε κατά πάντα, όσα αν σας λαλήσει. Και θα συμβεί, ότι κάθε ψυχή, η οποία δεν ακούσει εκείνον τον προφήτην, θα εξολοθρευθεί εκ μέσου του λαού. Και μάλιστα, όλοι οι προφήτες, από τον Σαμουήλ και όσοι ακολούθησαν, όσοι ελάλησαν, προανήγγειλαν επίσης αυτές τις ημέρες. Πράξεις 3:18–24.

Ο Πέτρος επισημαίνει ότι όλοι οι προφήτες μίλησαν για τους καιρούς της αναψύξεως και της όψιμης βροχής, και ο Ησαΐας προσδιορίζει την τάξη εκείνη που απορρίπτει τους τελικούς καιρούς της αναψύξεως, οι οποίοι λαμβάνουν χώρα κατά την ολοκλήρωση της ερευνητικής κρίσεως, όταν η αμαρτία εξαλείφεται και η όψιμη βροχή καταπίπτει. Κατά τον καιρό εκείνο, η τάξη που έχει συνάψει διαθήκη με τον θάνατο, στην οποία αναφέρεται ο Ησαΐας, σύμφωνα με τον Πέτρο «θα εξολοθρευθεί εκ μέσου του λαού». Η Αδελφή Ουάιτ αναφέρεται συχνά ακριβώς σε αυτόν τον καιρό της αναπαύσεως και της αναψύξεως του Ησαΐα.

«Ο άγγελος που ενώνεται με τη διακήρυξη του αγγέλματος του τρίτου αγγέλου πρόκειται να φωτίσει ολόκληρη τη γη με τη δόξα του. Εδώ προφητεύεται ένα έργο παγκόσμιας έκτασης και ασυνήθιστης ισχύος. Το κίνημα της Παρουσίας των ετών 1840–44 υπήρξε ένδοξη εκδήλωση της δύναμης του Θεού· το αγγέλιμα του πρώτου αγγέλου μεταφέρθηκε σε κάθε ιεραποστολικό σταθμό του κόσμου, και σε ορισμένες χώρες σημειώθηκε το μεγαλύτερο θρησκευτικό ενδιαφέρον που έχει παρατηρηθεί σε οποιαδήποτε χώρα από την εποχή της Μεταρρύθμισης του δέκατου έκτου αιώνα· αλλά και αυτά πρόκειται να ξεπεραστούν από το ισχυρό κίνημα υπό την τελευταία προειδοποίηση του τρίτου αγγέλου.»

«Το έργο θα είναι παρόμοιο με εκείνο της Ημέρας της Πεντηκοστής. Όπως δόθηκε η “πρότερη βροχή”, με την έκχυση του Αγίου Πνεύματος κατά την έναρξη του ευαγγελίου, για να προξενήσει τη βλάστηση του πολύτιμου σπόρου, έτσι θα δοθεί και η “όψιμη βροχή” στο τέλος του, για την ωρίμανση του θερισμού. “Τότε θέλομεν γνωρίσει, εάν εξακολουθώμεν να γνωρίζωμεν τον Κύριον· η έξοδος Του είναι ετοιμασμένη ως η αυγή· και θέλει ελθεί προς ημάς ως βροχή, ως η όψιμη και η πρότερη βροχή επί την γην.” Ωσηέ 6:3. “Χαίρετε, λοιπόν, τέκνα της Σιών, και ευφραίνεσθε εις Κύριον τον Θεόν σας· διότι σας έδωκε την πρότερη βροχή κατά το πρόπον, και θέλει καταβιβάσει εις εσάς βροχήν, την πρότερη βροχή και την όψιμη βροχή.” Ιωήλ 2:23. “Και εν ταις εσχάταις ημέραις, λέγει ο Θεός, θέλω εκχύσει από του Πνεύματός Μου επί πάσαν σάρκα.” “Και πας όστις αν επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου θέλει σωθή.” Πράξεις 2:17, 21.»

«Το μεγάλο έργο του ευαγγελίου δεν πρόκειται να ολοκληρωθεί με μικρότερη εκδήλωση της δυνάμεως του Θεού από εκείνη που χαρακτήρισε την έναρξή του. Οι προφητείες που εκπληρώθηκαν με την έκχυση της πρώιμης βροχής κατά το άνοιγμα του ευαγγελίου πρόκειται να εκπληρωθούν ξανά με την όψιμη βροχή κατά το κλείσιμό του. Εδώ είναι “οι καιροί αναψυχής”, τους οποίους ο απόστολος Πέτρος προειδε όταν είπε: “Μετανοήσατε λοιπόν και επιστρέψατε, για να εξαλειφθούν οι αμαρτίες σας, όταν έλθουν καιροί αναψυχής από την παρουσία του Κυρίου· και θέλει αποστείλει τον Ιησούν.” Πράξεις 3:19, 20.» Η Μεγάλη Διαμάχη, 611.

Η δοκιμασία βασίζεται στη μεθοδολογία της όψιμης βροχής, όπως παρουσιάζεται ως «γραμμή επί γραμμής». Το δοκιμαστικό μήνυμα μεταδίδεται από φύλακες που είναι «άλλης γλώσσης», οι οποίοι παριστάνονται ως έχοντες «ψελλίζοντα χείλη». Το δοκιμαστικό μήνυμα της όψιμης βροχής θα μεταδιδόταν από φύλακες που δεν είχαν εκπαιδευθεί στη μεθοδολογία του αποστατημένου Προτεσταντισμού και του Καθολικισμού, την οποία ο Αντβεντισμός έχει υιοθετήσει καθ’ όλη τη διάρκεια της ιστορίας της ανταρσίας του.

«Ο καιρός δεν απέχει πολύ, όταν η δοκιμασία θα έλθει σε κάθε ψυχή. Το χάραγμα του θηρίου θα επιβληθεί επάνω μας. Εκείνοι που, βήμα προς βήμα, έχουν υποχωρήσει στις απαιτήσεις του κόσμου και έχουν συμμορφωθεί προς τα κοσμικά έθιμα, δεν θα θεωρήσουν δύσκολο πράγμα να υποταχθούν στις εξουσίες, παρά να εκθέσουν τους εαυτούς τους σε χλευασμό, ύβρεις, απειλούμενη φυλάκιση και θάνατο. Η σύγκρουση είναι μεταξύ των εντολών του Θεού και των εντολών των ανθρώπων. Στον καιρό αυτόν ο χρυσός θα διαχωριστεί από τη σκουριά μέσα στην εκκλησία. Η αληθινή ευσεβεία θα διακριθεί καθαρά από την επίφαση και την ψεύτικη λαμπρότητά της. Πολλοί αστέρες, τους οποίους θαυμάσαμε για τη λαμπρότητά τους, τότε θα σβήσουν μέσα στο σκοτάδι. Άχυρο, σαν νέφος, θα παρασυρθεί από τον άνεμο, ακόμη και από τόπους όπου εμείς βλέπουμε μόνον αλώνια γεμάτα πλούσιο σιτάρι. Όλοι όσοι ενδύονται τα στολίδια του αγιαστηρίου, αλλά δεν είναι περιβεβλημένοι με τη δικαιοσύνη του Χριστού, θα φανερωθούν μέσα στην αισχύνη της ίδιας τους της γυμνότητας.»

«Όταν τα άκαρπα δένδρα κόπτονται ως επιβαρύνοντα τη γη, όταν πλήθη ψευδαδέλφων διακρίνονται από τους αληθινούς, τότε οι κεκρυμμένοι θα φανερωθούν εις κοινήν θέαν και, με ωσαννά, θα παραταχθούν υπό τη σημαία του Χριστού. Εκείνοι που υπήρξαν δειλοί και δύσπιστοι προς εαυτούς θα ομολογήσουν εαυτούς φανερά υπέρ του Χριστού και της αληθείας Του. Οι πλέον ασθενείς και διστακτικοί εν τη εκκλησία θα είναι ως ο Δαβίδ—πρόθυμοι να πράξουν και να τολμήσουν. Όσον βαθύτερη είναι η νύκτα διά τον λαόν του Θεού, τόσον λαμπρότεροι είναι οι αστέρες. Ο Σατανάς θα καταθλίψει σφοδρώς τους πιστούς· αλλ' εν τω ονόματι του Ιησού θα εξέλθουν υπερνικηταί. Τότε η εκκλησία του Χριστού θα εμφανισθεί “ωραία ως η σελήνη, καθαρά ως ο ήλιος και φοβερά ως στράτευμα μετά σημαιών.”»

Οι σπόροι της αλήθειας που σπείρονται με τις ιεραποστολικές προσπάθειες τότε θα αναβλαστήσουν και θα ανθίσουν και θα φέρουν καρπό. Ψυχές θα δεχθούν την αλήθεια, οι οποίες θα υπομείνουν θλίψη και θα δοξάζουν τον Θεό ότι μπορούν να πάσχουν για τον Ιησού. «Εν τω κόσμω θλίψιν έξετε· αλλά θαρσείτε· εγώ νενίκηκα τον κόσμον». Όταν η υπερχειλίζουσα μάστιγα θα περάσει διαμέσου της γης, όταν το πτύον καθαρίζει το αλώνι του Ιεχωβά, ο Θεός θα είναι η βοήθεια του λαού Του. Τα τρόπαια του Σατανά μπορεί να υψωθούν σε μεγάλο ύψος, αλλά η πίστη των αγνών και αγίων δεν θα καμφθεί.

Ο Ηλίας έλαβε τον Ελισσαιέ από το άροτρο και έρριψε επάνω του τον μανδύα της αφιερώσεώς του. Η κλήση σε τούτο το μεγάλο και επίσημο έργο παρουσιάσθηκε σε άνδρες μορφωμένους και κατέχοντες θέση· εάν αυτοί ήσαν ταπεινοί εις τους ίδιους οφθαλμούς των και εμπιστεύονταν πλήρως εις τον Κύριον, Εκείνος θα τους ετίμα διά να φέρουν το λάβαρόν Του θριαμβευτικώς προς τη νίκη. Αλλ' αυτοί εχωρίσθησαν από τον Θεό, υπετάγησαν εις την επιρροή του κόσμου, και ο Κύριος τούς απέρριψε.

«Πολλοί εξύψωσαν την επιστήμη και έχασαν από τα μάτια τους τον Θεό της επιστήμης. Αυτό δεν συνέβαινε με την εκκλησία κατά τις καθαρότερες εποχές της.»

«Ο Θεός θα επιτελέσει ένα έργο στις ημέρες μας, το οποίο μόνον ολίγοι προαισθάνονται. Θα εγείρει και θα υψώσει ανάμεσά μας εκείνους που διδάσκονται μάλλον από το χρίσμα του Πνεύματός Του παρά από την εξωτερική εκπαίδευση των επιστημονικών ιδρυμάτων. Αυτά τα μέσα δεν πρέπει να περιφρονούνται ούτε να καταδικάζονται· είναι θεσπισμένα από τον Θεό, αλλά μπορούν να παρέχουν μόνον τα εξωτερικά προσόντα. Ο Θεός θα φανερώσει ότι δεν

εξαρτάται από μορφωμένους, αυτάρεσκους θνητούς.» Testimonies, τόμος 5, 81, 82.

Η «υπερχειλίζουσα μάστιγα» αποτελεί σύμβολο του νόμου της Κυριακής, ο οποίος αρχίζει κατά την ώρα του μεγάλου σεισμού της ενδέκατης Αποκάλυψης. Αντιπροσωπεύει την προοδευτική περίοδο δοκιμασίας του νόμου της Κυριακής.

«Τα ξένα έθνη θα ακολουθήσουν το παράδειγμα των Ηνωμένων Πολιτειών. Αν και εκείνη πρωτοστατεί, εντούτοις η ίδια κρίση θα επέλθει επί του λαού μας σε όλα τα μέρη του κόσμου.» Testimonies, τόμος 6, 395.

Λίγο πριν από τον νόμο της Κυριακής, τα κίβδηλα νομίσματα του ονείρου του Μίλλερ σαρώνονται έξω από το παράθυρο, καθώς οι Λαοδικείς Αντβεντιστές εμέονται από το στόμα του Κυρίου. Τότε η εκκλησία υψώνεται ως σημαία, «ωραία ως η σελήνη, καθαρά ως ο ήλιος, και φοβερά ως στρατός με σημαίες». Το μήνυμα του Ησαΐα, το οποίο προέρχεται από «άλλην γλώσσαν» και «τραυλά χείλη», αντιπροσωπεύει εκείνους που ανυψώνονται και δοξάζονται και οι οποίοι διδάσκονται από το χρίσμα του Πνεύματός Του μάλλον παρά από την εξωτερική εκπαίδευση των επιστημονικών ιδρυμάτων. Οι μέθυστοι του Εφραΐμ αποτυγχάνουν στη δοκιμασία του «κανόνα επί κανόνα», διότι η σοφία των σοφών αυτών εξέλιπεν. Η προφητεία γι' αυτούς έχει καταστεί ως βιβλίο εσφραγισμένο.

Η ιστορία, για την οποία, σύμφωνα με τον Πέτρο, μίλησαν όλοι οι προφήτες από τον Σαμουήλ και εξής, παρέχει αρκετές απεικονίσεις της καταστροφής των Αντβεντιστών που απορρίπτουν το μήνυμα της όψιμης βροχής· όμως δεν είναι φυσικός θάνατος εκείνος που υφίστανται κατά τον νόμο της Κυριακής, αλλά ένας πνευματικός θάνατος, ο οποίος συνοδεύεται από την αναγνώριση της πραγματικότητας ότι είναι χαμένοι για την αιωνιότητα, όπως παριστάνεται από τις μωρές παρθένες, οι οποίες στο βιβλίο του Αμώς αφυπνίζονται στο γεγονός ότι είναι χαμένες.

Ιδού, έρχονται ημέρες, λέγει Κύριος ο Θεός, κατά τις οποίες θέλω αποστείλει πείναν εις την γην, ουχί πείναν άρτου, ουδέ δίψαν ύδατος, αλλά του να ακούη τις τους λόγους του Κυρίου· και θέλουσι περιπλανάσθαι από θαλάσσης έως θαλάσσης, και από βορρά έως ανατολών, θέλουσι τρέχει εδώ και εκεί διά να ζητήσωσι τον λόγον του Κυρίου, και δεν θέλουσιν ευρεί αυτόν. Εν εκείνη τη ημέρα αι ωραίαί παρθένοι και οι νέοι θέλουσιν ατονήσει από της δίψης. Οι ομνύοντες εις την αμαρτίαν της Σαμαρείας και λέγοντες, Ζη ο θεός σου, ω Δαν· και, Ζη ο τρόπος της Βηρ-σαβεέ· και ούτοι θέλουσι πέσει και δεν θέλουσιν αναστηθή πλέον. Αμώς 8:11–14.

Αφού, με το σύμβολο της «κατακλύζουσας μάστιγος», αναφέρεται στην ώρα του νόμου της Κυριακής, ο Ησαΐας στρέφεται στον συνεχιζόμενο φόβο και την αγωνία εκείνων που έκαναν διαθήκη με τον θάνατο.

Και η διαθήκη σας με τον θάνατο θα ακυρωθεί, και η συμφωνία σας με τον άδη δεν θα σταθεί· όταν η υπερχειλίζουσα μάστιγα περάσει, τότε θα καταπατηθείτε από αυτήν. Από τον καιρό που θα εξέλθει, θα σας παραλαμβάνει· διότι πρωί πρωί θα διέρχεται, ημέρα και νύχτα· και μόνο ο τρόμος της αγγελίας θα φέρει κατανόηση. Ησαΐας 28:18, 19.

Η κατανόηση της αύξησης της γνώσης, η οποία αντιπροσωπεύεται από τα κοσμήματα του Μίλλερ, τότε δεν θα είναι πλέον διαθέσιμη· όμως η «κατανόηση» της αναφοράς περί της προοδευτικής κρίσεως του νόμου της Κυριακής θα καταδείξει ότι η διαθήκη τους με τον θάνατο έχει ακυρωθεί. Εκείνοι που έχουν κρυφθεί «υπό το ψεύδος» τότε θα αναγνωρίσουν ότι «ο Κύριος Θεός» είχε θέσει «εν Σιών θεμέλιον λίθον, λίθον δεδοκιμασμένον, ακρογωνιαίον, πολύτιμον, θεμέλιον ασφαλές», αλλά θα είναι πλέον πολύ αργά. Τα ψεύδη υπό τα οποία είχαν κρυφθεί καθώς προχωρούσαν μέσα στην ιστορία τότε θα σαρωθούν. Πολλά από εκείνα τα προφανή ψεύδη μπορούν ευκόλως να αναγνωρισθούν στο όραμα του ποταμού Ουλαΐ.

Οι Μιλλεριτές, σε συμφωνία με την κατανόησή τους του δεύτερου κεφαλαίου του Δανιήλ, ταύτισαν τα βασίλεια του όγδοου κεφαλαίου του Δανιήλ με τα ίδια βασίλεια που παριστάνονται στο έβδομο κεφάλαιο. Η διάκριση μεταξύ των δύο κεφαλαίων είναι ότι το έβδομο κεφάλαιο παρουσιάζει τα πολιτικά στοιχεία των βασιλείων, ενώ το όγδοο κεφάλαιο παρουσιάζει τα θρησκευτικά στοιχεία των βασιλείων. Για τον λόγο αυτό, το όγδοο κεφάλαιο του Δανιήλ αποδίδεται με όρους του αγιαστηρίου.

Το όγδοο κεφάλαιο του Δανιήλ χρησιμοποιεί συμβολισμούς του αγιαστηρίου για να παραστήσει τα βασίλεια, αλλά κάθε σύμβολο του αγιαστηρίου που παρουσιάζεται στο κεφάλαιο είναι διεφθαρμένο, προσδιορίζοντας έτσι μια διάκριση μεταξύ της αληθινής θρησκείας του Χριστού και της ψευδούς θρησκείας του Σατανά. Ο κριός είναι ζώο που χρησιμοποιούνταν ως προσφορά στο αγιαστήριο του Θεού, αλλά κάθε προσφορά του αγιαστηρίου έπρεπε να είναι τέλεια. Ο κριός στο όγδοο κεφάλαιο ήταν ακατάλληλος να χρησιμοποιηθεί ως προσφορά στο αγιαστήριο του Θεού, διότι τα κέρατα δεν ήταν όμοια.

Κατόπιν ύψωσα τους οφθαλμούς μου και είδα, και ιδού, στεκόταν εμπρός στον ποταμό ένας κριός, ο οποίος είχε δύο κέρατα· και τα δύο κέρατα ήσαν υψηλά· αλλά το ένα ήταν υψηλότερο από το άλλο, και το υψηλότερο ανέβηκε τελευταίο. Δανιήλ 8:3.

Ένας κριός με δύο κέρατα διαφορετικού μήκους δεν θα επιτρεπόταν ως προσφορά στο αγιαστήριο του Θεού· όμως ο συμβολισμός δεν αφορά την αληθινή θρησκεία του Θεού, αλλά την παραποιημένη θρησκεία του Σατανά, τον παγανισμό. Η επόμενη βασιλεία παριστάνεται από έναν τράγο, ο οποίος επίσης αποτελεί προσφορά του αγιαστηρίου· αλλά και πάλι ο τράγος ήταν διεφθαρμένος, διότι είχε ένα κέρατο ανάμεσα στα μάτια του, στερούμενος της συμμετρίας της τελειότητας που απαιτείται από μια προσφορά του αγιαστηρίου.

Και ενώ εγώ εστοχαζόμενη, ιδού, ένας τράγος ήλθε από δυσμών επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης και δεν ήγγιζε τη γη· και ο τράγος είχε ένα περίβλεπτο κέρασ ανάμεσα στα μάτια του. Δανιήλ 8:5.

Τελικώς το κέρασ του τράγου συντρίφθηκε και παρήγαγε τέσσερα κέρατα, γεγονός που επίσης το καθιστά ακατάλληλο ως προσφορά στο αγιαστήριο του Θεού.

Διό ο τράγος έμεγαλύνθη σφόδρα· και ότε ισχυροποιήθη, συνετρίβη τὸ μέγα κέρασ· και άντ' αὐτοῦ ανέβησαν τέσσαρα επίσημα πρὸς τοὺς τέσσαρας άνέμους τοῦ οὐρανοῦ. Δανιήλ 8:8.

Το όγδοο κεφάλαιο του Δανιήλ αρχίζει χωρίς να παρουσιάζεται η βασιλεία της Βαβυλώνας με κάποιο σύμβολο. Η Βαβυλώνα, η πρώτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας, έχει ήδη εδραιωθεί βιβλικώς επάνω στους δύο μάρτυρες του δεύτερου και του έβδομου κεφαλαίου· όμως στο όγδοο κεφάλαιο η Βαβυλώνα αποκρύπτεται σκόπιμα, ώστε να τονισθεί το προφητικό γνώρισμα του παπισμού ότι δέχεται θανατηφόρο πλήγμα, το οποίο τελικώς θεραπεύεται. Κατά την περίοδο από το θανατηφόρο αυτό πλήγμα έως ότου θεραπευθεί, ο παπισμός αποκρύπτεται ή λησμονείται προφητικώς. Η απόκρυψη αυτή παριστάνεται επίσης με την απομάκρυνση της βασιλείας του Ναβουχοδονόσορος και την έπειτα αποκατάστασή της.

Το όγδοο κεφάλαιο του Δανιήλ αρχίζει με ένα άμεσο σύμβολο της δεύτερης βασιλείας, παρουσιάζοντας τον κριό που αντιπροσωπεύει τη Μηδοπερσική βασιλεία, και κατόπιν ακολουθεί ο διεφθαρμένος τράγος που αντιπροσωπεύει τη βασιλεία της Ελλάδος. Έπειτα, από έναν από τους τέσσερις ανέμους στους οποίους είχαν διασπασθεί τα τέσσερα κέρατα της Ελλάδος, ο Δανιήλ βλέπει ένα μικρό κέρας που αντιπροσωπεύει την τέταρτη βασιλεία, τη Ρώμη. Το μικρό κέρας αντιπροσωπεύει και τις δύο φάσεις της Ρώμης, οι οποίες παρουσιάζονται σε τέσσερα εδάφια. Η ειδωλολατρική Ρώμη αντιπροσωπεύεται από το μικρό κέρας στο αρσενικό γένος, και η παπική Ρώμη από το μικρό κέρας στο θηλυκό γένος.

Και από το ένα από αυτά εξήλθε ένα μικρό κέρας, το οποίο εμεγαλύνθη υπερβολικά προς τον νότον, και προς την ανατολήν, και προς την ωραίαν γην. Και εμεγαλύνθη έως το στρατεύμα του ουρανού· και έρριπεν εις την γην μέρος του στρατεύματος και των αστέρων, και κατεπάτησεν αυτά. Μάλιστα, εμεγαλύνθη έως τον άρχοντα του στρατεύματος, και δι' αυτού αφηρέθη η καθημερινή θυσία, και ο τόπος του αγιαστηρίου αυτού κατεβλήθη. Και στρατεύμα εδόθη εις αυτό εναντίον της καθημερινής θυσίας εξαιτίας της παραβάσεως, και έρριπεν εις την γην την αλήθειαν· και έπραξε, και ευοδώθη. Δανιήλ 8:9–12.

Το μικρό κέρας της Ρώμης, το οποίο εισέρχεται στην αφήγηση στο εδάφιο εννέα, παρουσιάζεται στο αρσενικό γένος· έπειτα, στο εδάφιο δέκα, το μικρό κέρας παρουσιάζεται στο θηλυκό γένος· κατόπιν, στο εδάφιο ένδεκα, το μικρό κέρας παρουσιάζεται στο αρσενικό γένος· και, τέλος, στο εδάφιο δώδεκα, το μικρό κέρας παρουσιάζεται για μία ακόμη φορά στο θηλυκό γένος.

Το όγδοο κεφάλαιο του Δανιήλ αποκρύπτει το πρώτο βασίλειο· κατόπιν, τα επόμενα δύο βασίλεια παριστάνονται ως θηρία του διεφθαρμένου αγιαστηρίου, και το τέταρτο βασίλειο παριστάνεται από ένα κέρας. Το κέρας είναι προφητικώς διεφθαρμένο, διότι εμφανίζεται ως άνδρας, έπειτα ως γυναίκα, κατόπιν ως άνδρας και στη συνέχεια ως γυναίκα.

Η γυνή δεν θέλει ενδυθή στολήν ανδρός, ουδέ ο ανήρ θέλει ενδυθή γυναικείον ιμάτιον· διότι πάντες οι πράπτοντες ταύτα είναι βδέλυγμα εις Κύριον τον Θεόν σου. Δευτερονόμιον 22:5.

Η αρσενική εκδήλωση του μικρού κέρατος της ειδωλολατρικής Ρώμης βρίσκεται στα εδάφια εννέα και ένδεκα, ενώ η θηλυκή εκδήλωση του μικρού κέρατος της παπικής Ρώμης βρίσκεται στα εδάφια δέκα και δώδεκα. Το γένος του μικρού κέρατος αναγνωρίζεται όταν εξετασθούν τα λόγια του Δανιήλ στο επίπεδο του πρωτοτύπου κειμένου, κάτι που ο Μίλλερ δεν θα μπορούσε να είχε διακρίνει, διότι χρησιμοποιούσε μόνο το Concordance του Cruden, και το Concordance του Cruden δεν παρέχει καμία πληροφορία για την πρωτότυπη γλώσσα. Η εναλλαγή των γενών

διαμέσου των τεσσάρων αυτών εδαφίων αναγνωρίστηκε από τους μεταφραστές της Βίβλου του Βασιλέως Ιακώβου, και πράγματι διατήρησαν τα γένη στο χωρίο, εάν γνωρίζετε τι να αναζητήσετε.

Οι μεταφραστές αναγνώρισαν τη διάκριση μεταξύ του αρσενικού και του θηλυκού μικρού κέρατος των εδαφίων εννέα έως δώδεκα, και απέδωσαν τη διάκριση αυτή με τη λέξη «αυτό». Η λέξη «αυτό» χρησιμοποιείται για το μικρό κέρας όταν αυτό βρίσκεται στο θηλυκό του γένος. Βλέπε Δανιήλ, κεφάλαιο οκτώ, εδάφιο δέκα:

Και εμεγαλύνθη έως του στρατεύματος του ουρανού· και έρριπεν εις την γην τινάς εκ του στρατεύματος και εκ των αστέρων, και κατεπάτησεν αυτά. Δανιήλ 8:10.

«Εμεγαλύνθη», και «κατέβαλεν», ταυτίζοντας έτσι το μικρό κέρας με τη γυναίκα. Το δωδέκατο εδάφιο δηλώνει:

Και στρατιά παρεδόθη εις αυτόν έναντίον τής καθημερινής θυσίας διὰ τὴν παράβασιν, και έρριπεν εις τὴν γῆν τὴν ἀλήθειαν· και ἐνήργησε, και εὐδοώθη. Δανιήλ 8:12.

Στον δωδέκατο στίχο, προστίθεται η λέξη «him», και δεν αποδίδει με ακρίβεια το μικρό κέρας, διότι το μικρό κέρας στο εδάφιο προσδιορίζεται δύο φορές ως «it», εκπροσωπώντας έτσι το θηλυκό γένος. Οι μεταφραστές προφανώς αναγνώρισαν τη διάκριση γένους του Δανιήλ, αλλά δεν ήταν βέβαιοι ως προς το τι ακριβώς εννοούσε ο Δανιήλ, και επιχείρησαν να καταστήσουν το μικρό κέρας στο εδάφιο αρσενικό ως προς το γένος, προσθέτοντας την πλάγια λέξη «him», όμως αυτό δεν υποστηρίζεται από τα πραγματικά λόγια του Δανιήλ. Τα λόγια του προσδιορίζουν το μικρό κέρας ως θηλυκό, και «it» (το θηλυκό μικρό κέρας) έριξε την αλήθεια κατά γης, και «it» (το θηλυκό μικρό κέρας) ενήργησε και ευημέρησε.

Στο εδάφιο εννέα, η φράση «μικρόν κέρας» είναι στο αρσενικό γένος και αντιπροσωπεύει την ειδωλολατρική Ρώμη. Προήλθε από έναν από τους «τέσσερις ανέμους» στους οποίους είχε διαλυθεί η Ελληνική Αυτοκρατορία. Στο εδάφιο, σε συμφωνία με την ιστορία, η ειδωλολατρική Ρώμη κατέκτησε τρεις γεωγραφικές περιοχές καθώς λάμβανε τη θέση της επάνω στον θρόνο της γης.

Και από το ένα από αυτά εξήλθε ένα μικρό κέρας, το οποίο αυξήθηκε υπερβολικά προς τον νότο, και προς την ανατολή, και προς την ένδοξη γη. Δανιήλ 8:9.

Στο εδάφιο ένδεκα (όπου η διαμάχη σχετικά με «το παντοτεινόν» βρίσκει ένα από τα κύρια πεδία αντιπαράθεσής της), το μικρό κέρας παρουσιάζεται ως «αυτός», «αυτού» και «του».

Και ὑψώθη ἕως τοῦ ἄρχοντος τῆς στρατιάς, και ἀφαιρέθη ἀπ' αὐτοῦ ἡ παντοτινὴ θυσία, και κατεβλήθη ὁ τόπος τοῦ ἀγιάσματος αὐτοῦ. Δανιήλ 8:11.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

«Κάθε αρχή στον λόγο του Θεού έχει τη θέση της, κάθε γεγονός τη σημασία του. Και ολόκληρο το οικοδόμημα, τόσο στη σύλληψη όσο και στην εκτέλεση, μαρτυρεί υπέρ του Δημιουργού του. Ένα τέτοιο οικοδόμημα κανένας νους, παρά μόνον ο νους του Απειρού, δεν θα μπορούσε να το συλλάβει ή να το διαμορφώσει». Education, 123.

